

10è aniversari de l'Institut Obert de Catalunya

Palau de la Generalitat

Honorable Consellera i Patrona de la UOC,
Director,
Professor Nichols,
Ex-Conselleres, Diputats, Secretària General
Senyores i Senyors,

Tot just ahir celebràvem Sant Jordi. Aprofitant la diada, no sé si algú de vostès va parar atenció en un escriptor, kenyà de naixement però pertanyent a la cultura kikuiu, que ja fa temps que sona per al **Nobel de Literatura**. Com que el nom és pràcticament impronunciable, intentaré dir-lo només una vegada: **Ngugi wa Thiong'o**. Fem-ho fàcil, en català el trobaran publicat per Raig Verd i el seu primer llibre en la nostra llengua es titula *Somnis en temps de guerra*.

En aquests *records d'infantesa* a la llunyana Kenya, l'**educació** hi juga un paper central. Fins als nou anys, el nostre protagonista no va poder escolaritzar-se, però l'impacte va ser immediat: **«L'escola m'ha obert els ulls»**, escriurà més d'un cop.

I jo afegiria que no només els ulls. Perquè aquell infant pobre, per a qui tota la seva família va haver d'estalviar per comprar-li unes sabates (les primeres que mai va calçar), obligatòries per a cursar la secundària, avui és professor de literatura comparada a la Universitat de Califòrnia i candidat al Nobel.

Catalunya no és evidentment Kenya, però això no fa menys necessària l'educació. Aquí les traves a vèncer són diferents, com ho són els reptes i les respostes que ens han de permetre superar-los.

D'entrada, comptem amb dos aliats importants, equivalents a les dues sabates que, inexcusablement, necessitava l'escriptor kenyà per a accedir al coneixement. D'una banda, l'existència d'una tradició consolidada d'institucions centrades en la innovació docent. De l'altra, la suma de tècniques i recursos contrastats que, les –ja no tan– noves tecnologies, han potenciat i enriquit de manera exponencial.

La creació de l'IOC fou, en bona mesura, fruit d'aquesta doble conjunció. Així, va poder-se beneficiar de l'experiència prèvia acumulada i va poder comptar amb la complexitat institucional. De fet, la mateixa UOC també va alimentar-se, en el seu moment, d'aquestes dues fonts.

Era lògic, per tant, que nosaltres col·laboréssim en la posada en marxa de l'IOC, facilitant-los materials didàctics, programes de formació i suport tecnològic. Deu anys de canvis i adaptacions, de col·laboracions i coincidències, de –en llenguatge gerencial– sinergies. Permetin-me dir-ho amb unes altres paraules.

Des de la seva creació, la UOC ha participat en les diferents iniciatives impulsades des del Govern per millorar l'educació del país i, al llarg de tots aquests anys i fins al present, cap dels diversos nivells educatius ens ha estat aliè. Partint, per tant, d'aquesta premissa, ¿com no havíem de voler ser partícips d'una institució pràcticament germana i origen de molts dels nostres futurs estudiants?

Sigui a Kenya, sigui a Catalunya, l'educació continua sent la principal eina per a, com bé ens recorda l'escriptor kenyà, obrir els ulls.

És a dir, la palanca imprescindible per a formar-se, per a capacitar-se, per a connectar talent, per a impactar socialment.

Per molts anys!
Moltes gràcies!